

Sygn. akt II K 761/16

1 Ds. (...).2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Stanisława Kwapińska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 04 kwietnia 2017r., 30 maja 2017r., 03 sierpnia 2017r., 19 września 2017r., 24 października 2017r., 01 lutego 2018r., 20 marca 2018r., 08 maja 2018r., 12 lipca 2018r., 27 września 2018r.

sprawy **T. K.**

syna T. i J. z d. I.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 sierpnia 2016r. w miejscowości S., gm. K., na ulicy (...) wsypał piasek do silnika powierzonej mu przez pracodawcę maszyny budowlanej (...), czym spowodował jej uszkodzenie i powstanie strat na łączną kwotę 23.650 zł (dwadzieścia trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt złotych), na szkodę firmy (...),

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **T. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że dokonał uszkodzenia maszyny budowlanej (...) na kwotę 13.905,15 zł, na szkodę R. K. (1), tj. popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. K. obowiązek częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej R. K. (1) kwoty 19.305,15 zł (dziewiętnaście tysięcy trzysta pięć złotych piętnaście groszy);

V. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w

sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

SSR Radosław Gluza

. UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. K. był w 2016r. zatrudniony w firmie Przedsiębiorstwo Budowlano Usługowe (...) jako operator koparko – ładowarki.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

zeznania świadka R. K. (1), k. 156v – 157.

Oskarżony obsługiwał w pracy (...) budowlaną (...), rok produkcji 2002r. Została ona zakupiona przez R. K. (1) w dniu 23 października 2014r., w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, za kwotę 61.500 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

zeznania świadka R. K. (1), k. 156v – 157,

faktura z 23.10.2014r., k. 9.

Firma (...) zajmowała się w 2016r. m.in. obsługą budów na terenie miejscowości S., wynajmując poszczególnym inwestorom maszyny budowlane wraz z operatorami do wykonania różnych prac. Koszt roboczo-godziny pracy maszyny M. 12 (...) firma (...) wyceniała na kwotę 100 zł. Średni dzienny czas wynajmu wynosił 8 godzin.

Dowód:

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

zeznania świadka R. K. (1), k. 156v – 157,

faktury VAT, k. 131 – 134.

Maszyny budowlane należące do firmy (...) były pozostawiane po zakończeniu pracy na placu budowy przy ulicy (...) w S.. Teren ten nie był ogrodzony, lecz po godzinie 17.00 był dozorowany przez stróża W. W., opłacanego przez jednego z deweloperów.

Dowód:

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

zeznania świadka R. K. (1), k. 156v – 157,

zeznania świadka R. K. (2), k. 244v – 245.

zeznania świadka W. W., k. 157,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v.

W trakcie zatrudnienia oskarżonego u R. K. (1), jego przełożony R. W. podejrzewał, że T. K. dokonuje kradzieży paliwa na szkodę firmy. Miał on również zastrzeżenia do oskarżonego z uwagi na spalenie się rozrusznika w obsługiwanej przez niego koparko – ładowarce. R. W. postanowił, że po znalezieniu nowego operatora, zakończy współpracę z oskarżonym.

Dowód:

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

zeznania świadka R. K. (2), k. 244v – 245.

W dniu 10 sierpnia 2016r. T. K. od godz. 7.00 wykonywał pracę jako operator koparko – ładowarki M. 12 (...), obsługując budowę (...) w S.. Przed godz. 14.00 oskarżony odbył rozmowę z R. K. (2), będącym mężem R. K. (1). Mężczyzna ten oznajmił T. K., że zostanie potrącona z jego wynagrodzenia kwota jaką firma poniosła z tytułu naprawy uszkodzonego rozrusznika w użytkowanej przez niego maszynie.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

zeznania świadka R. K. (2), k. 244v – 245.

Po zakończeniu pracy około godz. 14.30 T. K. oddał raport dzienny do podpisu kierownikowi robót – S. K., po czym odstawił maszynę M. 12 (...) na ulicę (...) w S., na plac gdzie była zwyczajowo pozostawiana.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

zeznania świadka S. K., k. 181v – 182,

kserokopią raportu dziennego, k. 248.

T. K. zaparkował w taki sposób, że łyżka koparki była umieszczona w hałdzie ziemi. Na miejscu oskarżony uniósł klapę silnika, odkręcił korek wlewu oleju po czym zaczął sypać do środka piasek. Następnie zamknął on pokrywę silnika, pozostawiając kluczyk od maszyny w kabinie.

Dowód:

zeznania świadka J. P., k. 10 – 11, 112 – 113, 186v – 187,

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

fotografie, k. 163 – 164.

Przed upuszczeniem terenu budowy T. K. powiedział J. P., który zajmował się pracami wodno-kanalizacyjnymi, że zwalnia się z (...) i załatwi tą firmę.

Dowód:

zeznania świadka J. P., k. 10 – 11, 112 – 113, 186v – 187.

wykazy połączeń telefonicznych, k. 125 – 126,

wykazy połączeń telefonicznych, k. 145,

opinia biegłego zakresu telekomunikacji inż. K. K., k. 169 – 174, 202 – 205, 218 – 220.

Po godz. 15.00 T. K. odjechał do swojego miejsca zamieszkania przy ul. (...) we W.. Po drodze oskarżony zatrzymał się przy ul. (...) we W., gdzie o godz. 16:09 w oddziale banku (...) dokonał wpłaty na swoje konto bankowe kwoty 1.700 zł.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

wykazy połączeń telefonicznych, k. 125 – 126,

opinia biegłego zakresu telekomunikacji inż. K. K., k. 169 – 174, 202 – 205, 218 – 220.

wydruki dokumentów bankowych, k. 92 – 96,

zaświadczenie banku, k. 103,

informacja (...) wraz z załącznikami, k. 137 – 140.

W dniu 11 sierpnia 2016r. T. K. nie stawił się do pracy. Udał się do Okręgowego Inspektoratu Pracy we W. gdzie zgłosił skargę dotyczącą nieprawidłowości związanych z jego zatrudnieniem w firmie (...) dotyczących nieotrzymania umowy o pracę, niewypłacenia wynagrodzenia za miesiąc lipiec i pierwsze 10 dni sierpnia 2016r. oraz wykonywania pracy w godzinach nocnych z 2/3 sierpnia 2016r.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

kserokopia zgłoszenia skargi, k. 82 – 84.

W związku z porzuceniem pracy przez oskarżonego, do obsługi maszyny M. 12 (...) został wyznaczony zatrudniony w (...) operator A. K.. W związku z tym przybył on w godzinach porannych 12 sierpnia 2016r. na ulicę (...) w S., gdzie znajdowała się pozostawiona przez T. K. koparko – ładowarka.

Dowód:

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

zeznania świadka A. K., k. 27 – 28, 111 – 112.

A. K. przed uruchomieniem maszyny M. 12 (...), dokonał jej rutynowego sprawdzenia, stwierdzając niski poziom oleju w silniku. Chcąc go uzupełnić odkręcił korek wlewu oleju do silnika koparki i zauważył piasek nasypyany do środka. Wobec tego zaniechał odpalenia maszyny i poinformował o tym fakcie syna właścicielki firmy – M. K., pełniącego funkcję brygadzysty. M. K. polecił mu aby nie uruchamiał silnika i po konsultacji z R. W. zadzwonił do Komisariatu Policji w K., zgłaszając celowe uszkodzenie maszyny.

Dowód:

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

zeznania świadka A. K., k. 27 – 28, 111 – 112,

zeznania świadka M. K., k. 23 – 24, 110v – 111,

informacja z KP w K., k. 147.

Naprawa koparko – ładowarki M. 12 (...) została zlecona przez R. K. (1) firmie (...) z siedzibą w Komornikach. Pracownicy serwisu wymontowali zasypyany piaskiem silnik maszyny budowlanej a następnie przewieźli go do oddziału firmy we W.. Remont silnika została zakończony w dniu 06 października 2016r. a jego koszt wyniósł 13.905,15 zł.

Dowód:

zeznania świadka R. W., k. 4, 113 – 114, 157v – 158,

zeznania świadka Ł. G., k. 182v – 183,

zeznania świadka K. S., k. 193v – 194,

zeznania świadka M. P., k. 234v,

faktury VAT, k. 128 – 129.

Niezbędny czas naprawy silnika uszkodzonej koparko – ładowarki M. 12 (...) wynosił 9 dni.

Dowód:

opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej dr. inż. K. M., k. 230 – 233.

Oskarżony T. K. pracował w firmie (...) od 07 kwietnia 2016r. Został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, w okresie od dnia 05 maja 2016r. do 11 sierpnia 2016r. i za ten okres zostały opłacone składki przez pracodawcę. T. K. nie miał pisemnej umowy o pracę, nie został również skierowany na obowiązkowe badania przed rozpoczęciem zatrudnienia. Za uchybienia przy zatrudnieniu oskarżonego R. K. (1) została ukarana mandatem przez Państwową Inspekcję Pracy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

pismo z ZUS, k. 136,

informacja z ZUS, k. 198,

wydruk informacji o stanie konta ubezpieczonego, k. 198.

T. K. korzystał z telefonu komórkowego w sieci (...) o numerze (...). J. P. używał telefon komórkowy w sieci P. o numerze (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

zeznania świadka J. P., k. 10 – 11, 112 – 113, 186v – 187,

wykazy połączeń telefonicznych, k. 125 – 126,

wykazy połączeń telefonicznych, k. 145.

Oskarżony T. K. ma 35 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony pracuje w firmie (...) jako operator sprzętu ciężkiego, zarabia 3.000 zł miesięcznie. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. K., k. 108v – 110, 158v, 182, 245v, 246, 255v,

informacja z K., k. 32.

Oskarżony T. K. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i zaprzeczył aby dopuścił się uszkodzenia koparko – ładowarki M. 12 (...). Przedstawiając sytuację z dnia 10 sierpnia 2016r. oskarżony podał, iż podczas pracy około godz. 13.00 odbył rozmowę z R. K. (2), będącym mężem właścicielki firmy. Wyjaśnił, że zapytał go czy ma dla niego zaległą umowę o pracę, na co ten zaprzeczył, wobec czego oskarżony powiedział, że jest ostatni dzień w pracy i więcej nie pracuje. R. K. (2) oświadczył mu wówczas, że nie otrzyma ani umowy o pracę, ani wynagrodzenia. Oskarżony oświadczył, że pomimo tych słów dokończył pracę po czym o godz. 14.30 odstawił, obsługiwaną przez siebie maszynę na plac przy ul. (...) w S., gdzie wszyscy operatorzy mieli zostawiać sprzęt. Dodał, że jej nie zamykał i pozostawił kluczyki w stacyjce. Następnie udał się do biura kierownika budowy skąd odebrał podpisany raport dzienny pracy operatora, po czym skierował się do swojego miejsca zamieszkania we W.. Oskarżony nadmienił, że po drodze, ok. godz. 16.00, podjechał do oddziału banku (...) przy ulicy (...), gdzie wpłacił kwotę 1.700 zł, celem opłacenia rachunków. Sprecyzował, że pieniądze te miał z wcześniejszych wypłat. Uzupełniając swoje wyjaśnienia w toku kolejnych terminów rozprawy T. K. podał, że nie było możliwości otwarcia kłapy w koparko – ładowarce M. pod kątem 90 stopni, bez wcześniejszego demontażu silowników. Zmienił również swoją wcześniejszą relację, co do miejsca pozostawienia maszyny budowlanej w dniu 10 sierpnia 2016r., podając że było to na terenie budowy (...), oddalonej o 3,5 km od ulicy (...) w S.. Dodał, że wg niego ktoś musiał zatem wyprowadzić koparkę z tej budowy, żeby dokonać zniszczenia na jego konto.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadków R. W., J. P., A. K., M. K. i W. W.. Osoby te przedstawiły okoliczności czynu zarzucanego oskarżonemu, które stały się im znane z racji pracy w tej samej firmie, bądź też na tym samym terenie co oskarżony. Sąd analizując fakty podane przez tych świadków, uznał że pomimo pewnych rozbieżności co do kwestii szczegółowych, zasługują one na uwzględnienie. Za powyższym przemawia przede wszystkim to, że przedstawione przez nich relacje korespondowały wzajemnie ze sobą, jak też z innymi dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne.

Jako zasługujące co do zasady na uwzględnienie, sąd ocenił również zeznania świadków S. K., R. K. (1) oraz R. K. (2). Sąd jednocześnie zweryfikował podane przez nich okoliczności poprzez fakty, które wyłaniały się ze zgromadzonych w sprawie dokumentów.

Sąd wziął wreszcie pod uwagę zeznania świadków Ł. G., K. S. i M. P., którzy opisali stwierdzone uszkodzenie silnika koparko – ładowarki m-ki M. (...) oraz proces jego naprawy.

Sąd uwzględnił również ujawnione w toku postępowania dowody o charakterze materialnym, wymienione w pierwszej części uzasadnienia, dając im wiarę jako wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień złożonych przez oskarżonego T. K., sąd wziął je pod uwagę jedynie w takim zakresie, w jakim dawały się pogodzić z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. W pozostałej części sąd stwierdził, że stanowią one wyłącznie wyraz linii obrony przyjętej przez oskarżonego i pominął je przy dokonaniu ustaleń faktycznych w sprawie.

Na podstawie analizy wskazanych dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina T. K. w zakresie przypisanego mu czynu z art. 288 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości.

Dokonując ustaleń odnośnie sprawstwa oskarżonego sąd miał na uwadze szereg okoliczności ujawnionych w toku postępowania, które za tym przemawiały. I tak w pierwszej kolejności podać należy, że na sprawstwo oskarżonego wskazują zeznania naoczego świadka J. P.. Świadek ten konsekwentnie, na poszczególnych etapach postępowania wskazywał, iż widział jak oskarżony w dniu 10 sierpnia 2016r. sypie piasek do komory silnika obsługiwanej przez siebie maszyny budowlanej. Odnosząc się do zeznań J. P., sąd ocenił je jako zasługujące na uwzględnienie, pomimo pewnych nieścisłości, które w nich zachodziły. Powyższe dotyczyło podanej przez świadka godziny, kiedy miał zaobserwować opisaną przez siebie sytuację. Określił ją początkowo na pomiędzy 16.00 a 17.00, przy czym wskazał jednocześnie, że chodziło o czas kiedy to oskarżony zjechał na koniec dnia pracy na budowę, gdzie pozostawiał koparko – ładowarkę. Powyższa okoliczność w powiązaniu z późniejszym stwierdzeniem J. P., że nie jest pewny godziny, kiedy to oskarżony sypał piaskiem do komory silnika maszyny, wskazuje na możliwość pomyłki świadka podczas pierwszych zeznań. Wiarygodności jego zeznań nie podważa zdaniem sądu również to, że jak wynika z opinii biegłego z zakresu telekomunikacji K. K., telefon J. P. logował się na terenie S. do około godz. 14.30, kiedy to zaczął się przemieszczać w stronę W.. Zdaniem sądu czas ten, pokrywający się z czasem kiedy pracę zakończył oskarżony, umożliwił J. P. poczynienie obserwacji, o których powiedział w swych zeznaniach. Dodatkowo brak jest zdaniem sądu możliwości dokładnego ustalenia pory, w której T. K. dokonał uszkodzenia koparko – ładowarki. Można w przybliżeniu jedynie podać, opierając się na raporcie dziennym pracy oskarżonego, że było to w okolicach godziny 14.30.

Kolejną okolicznością wskazującą na popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, był fakt iż był on ostatnią osobą, która obsługiwała (...) budowlaną (...), przed tym zanim doszło do ujawnienia jej uszkodzenia. Po porzuceniu pracy przez T. K., miała ona zostać użyta dopiero w dniu 12 sierpnia 2016r. przez A. K.. Dopiero ten pracownik wykonujący codzienną obsługę maszyny przed jej uruchomieniem, zauważył piasek znajdujący się we wlewie oleju silnikowego. W sytuacji gdy miejsce, w którym doszło do pozostawienia koparko – ładowarki przez T. K., było dozorowane przez stróża, brak było podstaw do uzasadnionego przyjęcia, że do uszkodzenia przyczyniła się osoba trzecia.

Za sprawstwem oskarżonego przemawia również to, że miał on motyw do takiego działania, w postaci niewypłacenia mu pełnego wynagrodzenia i posądzenia go o kradzież paliwa na szkodę pracodawcy. Z zeznań świadków M. K., A. K. i J. P. wynika, że T. K. wprost zapowiadał działanie na szkodę firmy go zatrudniającej. W tym zakresie wskazać należy, że oskarżony miał nieograniczony dostęp do przedmiotowej koparko – ładowarki, z racji jej użytkowania. Bez wzbudzenia podejrzeń mógł zatem pod pozorem obsługi maszyny dokonać jej uszkodzenia, tym bardziej, że z racji posiadanego wykształcenia i wykonywanej pracy, wiedział w jaki sposób to zrobić. Biorąc pod uwagę charakter stwierdzonego uszkodzenia, wykluczyć można przypadkowe dostanie się piasku do silnika, co wyraźnie zaakcentowali w swych zeznaniach świadkowie przeprowadzający jej naprawę. Brak jest zdaniem sądu również podstaw do przyjęcia, że uszkodzenie to zostało celowo spreparowane, po to aby zaszkodzić T. K., który zgłosił skargę na pracodawcę do Państwowej Inspekcji Pracy. Mając na uwadze znaczną wysokość kosztów naprawy maszyny i czasową niemożnością jej używania, skutkującą utratą zarobku, wskazać należy, że przyjęciu powyższego w sposób oczywisty sprzeciwiają się zasady logiki i doświadczenia życiowego,

Mając powyższe na uwadze sąd uznał T. K. winnym zarzucanego mu czynu, przy czym ustalił wysokość wyrządzonej przez niego szkody na kwotę 13.905,15 zł, zgodnie z fakturą dokumentującą poniesiony koszt naprawy. Sąd nie uwzględnił w tym zakresie faktury dotyczącej wymiany rozrusznika w koparce z racji tego, że brak jest podstaw do przyjęcia aby do jego uszkodzenia doszło w wyniku celowego działania oskarżonego w dniu 10 sierpnia 2016r. a ponadto opis zawarty w fakturze wskazuje na inny model koparki, niż ta będąc przedmiotem przestępstwa.

Czyn oskarżonego był umyślny i zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu T. K. baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to

kara winna wobec niego osiągnąć. Sąd uznał, że karą adekwatną do popełnionego przestępstwa, a w tym wysokości wyrządzonej szkody, jest kara 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę tę wymierzył oskarżonemu.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Jednocześnie sąd działając na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał go do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

W pkt IV wyroku sąd, zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonej R. K. (1), orzekł wobec oskarżonego obowiązek częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w kwocie 19.305,15 zł. Na kwotę tę składała się kwota 13.905,15 zł, poniesiona z tytułu naprawy koparko – ładowarki, oraz kwota utraconych korzyści w wysokości 5.400 zł, z racji niemożności zarobkowania w czasie uszkodzenia maszyny. Wyliczając wysokość utraconego zarobku, sąd uwzględnił niezbędny czas naprawy zaistniałego uszkodzenia, określony przez biegłego K. M. na 9 dni, przy ustaleniu, że w ciągu dnia maszyna pracowała średnio 8 godzin a koszt roboczo-godziny wynosi 100 zł. Uzyskana w ten sposób kwota została jednocześnie pomniejszona o 25% z tytułu wydatków jakie R. K. (1) musiałaby ponieść z racji kosztów eksploatacyjnych koparki oraz wynagrodzenia obsługującego ją operatora. W toku postępowania nie ustalono natomiast jaki był czas oczekiwania na naprawę, co powodowało iż nie został on uwzględniony przy wylczeniu utracony korzyści wynikających z niemożności pracy koparko – ładowarki M. 12 (...).

Orzekając o kosztach sądowych, sąd obciążył nimi w całości oskarżonego a w tym wymierzył u opłatę w wysokości przewidzianej ustawą.

SSR Radosław Gluza